

UN MONTAJE MAS

Nuestro futuro político no depende del referéndum sino de las elecciones. Mejor dicho de unas elecciones, las únicas posibles, que se hagan con libertad. Únicamente podremos tener futuro cuando la soberanía esté en el pueblo, cuando este elija las opciones políticas concretas que quiera cualquiera que estas sean sin excluir a ninguna.

Las reformas que se hagan sin contar con esta premisa serán simplemente otro montaje más. Y dentro de este montaje el referéndum es el primer escalón que un Gobierno, que no ha dejado de ser franquista a pesar de su nuevo ropaje nos quiere hacer saltar.

La manipulación propagandística que se está llevando a cabo y que es solamente un ensayo general cara a las próximas elecciones que la derecha española no está dispuesta a perder bajo ningún concepto, intenta enfrentarnos con la necesidad de que la «democracia se hace votando». Pero ahí se acaba todo porque nos van a dar el programa y los candidatos, con escasas variantes. Recordemos que habrá partidos y programas «legalizados legalizables e ilegalizables».

Mediante la Ley de Reforma Política se va a crear una Cámara de Diputados y un Senado cuyos miembros, menos cuarenta que designará el Rey, serán elegidos la próxima primavera. En estas elecciones y aún sin saber los resultados Gobierno-Oposición se pretende mantener en la ilegalidad a los partidos obreros y populares que se han caracterizado por reclamar sin descanso el establecimiento inmediato de todas las libertades como condición indispensable para llegar a un pacto político. Las elecciones de la Reforma se presentan para estos partidos como una maniobra que cambia la persecución del franquismo por unas mibajas de tolerabilidad con tal de que permanezcan callados y modosos, aceptando un juego impuesto cuyas normas es imposible cambiar en la práctica.

Por otra parte en Cataluña hay un cierto recelo compartido por toda la oposición legalizable o no, hacia la reforma. Proviene de su desconfianza de que la reforma no sea lo suficientemente democrática para Catalunya, que ha sido durante tanto tiempo postergada en sus derechos más mínimos, que pide antes de llegar a ningún compromiso el reconocimiento de su Autonomía, de su personalidad histórica.

La Asamblea de Catalunya habla claro a este respecto: «La ley de Rforma Política es antidemocrática, primero porque ha sido elaborada al margen del pueblo; segundo porque viola los pactos internacionales de los derechos humanos firmados pero no ratificados por el Gobierno español; tercero porque pretende restringir las libertades políticas y sindicales y mantiene la discriminación contra determinados partidos políticos de la oposición democrática; cuarto porque mantiene la discriminación contra las nacionalidades, y no prevee ninguna modificación de la actual situación de la opresión nacional y cultural. Para Catalunya representa la continuidad en el no reconocimiento de nuestras libertades nacionales».

En buena práctica y no me estoy refiriendo a la «política» de la que nadie dice entender una reforma impuesta es inadmisibile. La vida de cada día demuestra que no se puede llevar a cabo. O se cuenta con todos los que formamos parte del barco o no hay convivencia posible y se va al garete.

Luis Miguel Calvo

ELS PARTITS POLITICS DAVANT AL REFERENDUM

En els medis polítics comarcals hom pot observar com diversos grups s'han definit en relació al proper referéndum així doncs, els grups d'esquerra com el P.S.U.C., el P.T.E., P.S.C., i l'O.C.E. — B.R. —, propicien una campanya d'Abstenció Activa, en favor deno votar en el referéndum, i consideren poc democràtic. Opinen que per participar en un referéndum cal el previ reconeixement de les llibertats democràtiques mínimes, d'altres grups, es defineixen per la inhibició i consideren més importants les properes eleccions, son C.D., U.D.C., etc... Darrerament els grups de constitució reformista opinen que cal votar «sí» a la reforma política, i Fuerza Nueva creu que ha de votar «no» a la reforma.

LA POSTURA DE LA OPOSICIO ABSTENCIO

L'actual referéndum no és com els altres; malgrat que certs sectors així ho creguin; i no ho es, perquè la postura política ha canviat, perquè ja no vivim en el franquisme ja s'ha acabat, malgrat en quedin les institucions que caracteritzen; i ha donat pas a una nova època, l'època del reformisme. Que opina l'oposició democràtica del referéndum? Quina postura adopta davant d'ell?. Senzillament i sense embuts, l'oposició diu «no». I, enfront del referéndum, l'oposició no pot dir altre cosa que «abstenció» si és coherent amb els seus plantejaments, perquè al sí l'oposició és patent la necessitat de democràcia, de llibertat real, de reconeixement constitucional dels drets democràtics, d'assolir un autèntic estat de dret. etc... A Catalunya, diem; «Primer, Amnistia, Llibertat i Estatut d'Autonomia i després votar». L'Assemblea de Catalunya, que s'erigeix en l'òrga més representatiu del Principat, ha llençat una campanya, abstencionista;»

«El referéndum és l'operació política més important plantejada actualment pels hereus reformistes del franquisme, que pretenen que el poble legítim la seva condició. Però obliden que un referéndum sense llibertat sense llibertat de propaganda per a totes les opcions possibles, sense lliure accés a tots els partits polítics a tots els mitjans de comunicació, és un referéndum que no té cap valor excepte el d'assegurar, mitjançant la repressió i la manipulació de l'opinió pública, una victòria del govern amb els percentatges prèviament establerts. Si es mantenen aquestes condicions, el referéndum serà una farsa i una burla del que ha de ser tota consulta electoral lliure».

L'Assemblea de Catalunya ha repartit fulls, posters ha fet la seva propaganda, ha hagut de lluitar i lluita encara en una situació d'inferioritat amb la propaganda governamental.

La totalitat de l'oposició democràtica manté idèntiques postures?. Evidentment que no, hi ha deferències. Els grups de l'esquerra marxista, l'Assemblea de Catalunya, les organitzacions sindicals i d'altres grups i personalitats propugnen un abstencionisme actiu. Els grups de centreesquerra, donen més importància a les properes eleccions i mantenen una postura inhibicionista.

L'Abstenció i l'inhibició sont postures legítimes i hom pot fer propaganda d'ambdues i el mateix temps que els sectors reformistes fan propaganda del «sí» i els inmovilistes del «no».

Domenec Fornés